

Núm. de Protocol: 0000078/2018

Núm. Rotlle: TSJA-0000134/2018

SENTÈNCIA 8-2019

PARTS :

Apel·lant: Sr. JJJ

Representant: Sra. CSM

Advocada: Sra. LCG

Apel·lat: MINISTERI FISCAL

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. MFL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Jaume TOR PORTA

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dia vint-i-ú de febrer de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **0000134/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada Sra. **Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- Per escrit de data 13 de setembre de 2018, la representació processal del Sr. JJJ va formular demanda pel procediment urgent i preferent de l'article 41.1 de la Constitució en defensa del dret a la intimitat. En essència, a la demanda es pretenia que s'identifiquessin les persones que havien rebut còpia de recurs interposat en via administrativa contra la qualificació com a no apte en la prova psicotècnica i de qui els hi havia facilitat; es reclamés la devolució de la documentació, i que s'impedís que el Govern lliurés l'informe psicotècnic realitzat en el decurs del procés selectiu, així com l'escrit d'ampliació del seu recurs.

2.- Per aute del 12 d'octubre de 2018 el Batlle en funcions de guàrdia ha desestimat la demanda promoguda per l'agent.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 2 de novembre de 2018, la representació processal del Sr. JJJ estima en substància, que:

- L'Administració va procedir a donar vista i còpia a la resta de participants en el procés selectiu per la provisió de places docents del seu recurs, presentat el 13 de juliol de 2018, així com de l'expedient administratiu, fet del qual l'agent en va tenir coneixement mitjançant la premsa escrita.

- La informació lliurada conté les dades personals de l'agent relatives a:

Nom i número de passaport

Adreça particular

Email personal

Número de telèfon personal

Entrevista laboral per ésser professor suplent per compte de l'Administració

Avaluació laboral del període en què va ésser professor suplent per compte de l'Administració

Per això, conclou, s'ha produït la vulneració del seu dret a la intimitat i vida privada i familiar.

L'agent va al·legar també que el Govern tampoc pot lliurar còpia del segon escrit presentat, és a dir, el del dia 3 d'agost de 2018 (que qualifica com d'ampliació del seu recurs), ni de l'informe psicològic de data 4 de juliol de 2018, i davant la Batllia pretenia que s'impedís que el Govern lliurés aquesta documentació.

Amb posterioritat al dictat de l'autè del 12 d'octubre, l'agent va tenir coneixement que el Govern, mitjançant Resolució de 10 d'octubre, havia desestimat de forma expressa el seu recurs (afirma que va rebre la notificació el dia 19 d'octubre), i que fins i tot abans que l'agent rebés la notificació, la premsa havia publicat la notícia.

Afegeix que a la Resolució del 10 d'octubre s'han reproduït les conclusions de caire psiquiàtric a les que s'arriba en "l'Informe proves psicotècniques escrites amb pautes de correcció", de 4 de juliol de 2018, i que igualment es conté informació que havia estat demanada amb caràcter previ a la interposició del seu recurs en via administrativa –en va demanar còpia de tot l'expedient-, i que no li fou lliurada. A la Resolució s'informa del nom de l'editorial que publicà els tests que van servir de base per fer l'avaluació; l'autoria, nom i contingut dels mateixos i mètode per la seva interpretació.

L'agent considera que el lliurament d'aquesta informació vulneraria el seu dret a la intimitat, l'honor i la pròpia imatge.

Al recurs d'apel·lació s'afirma (foli 5) que el contingut de l'informe –es refereix al de data 4 de juliol de 2018, folis 171 i següents de les actuacions seguides davant d'aqueix Tribunal- pel qual se'l va considerar no apte, es rebatrà en "*els procediments legals i judicials oportuns*", i s'afegeix (foli 9) que ni la Llei de la Funció Pública, ni la Llei Qualificada d'Educació, ni la Llei d'ordenament del sistema educatiu, preveuen expressament que els candidats i els professors hagin de ser sotmesos a proves psicològiques o psiquiàtriques.

Considera, en fi, que resulta d'aplicació la Llei 15/2003 Qualificada de Protecció de Dades Personals (en endavant LQDPD), i que les dades que han estat lliurades són personals i sensibles, especialment les que es contenen en l'informe del 4 de juliol de 2018, que descriu el seu propòsit com a: "*clínic, ens dona informació sobre els trets que poden donar conflictes psicopatològics i l'altre, ens facilita informació sobre els trets de personalitat del candidat*".

Considera l'agent que la prova realitzada no s'ajusta a les bases de la convocatòria, les quals parlen d'una "*prova psicotècnica competencial*", en consonància amb l'article 34 del Reglament de

Selecció, que no faculta a realitzar un informe psicològic general o psiquiàtric del candidat.

A l'últim, l'agent al·lega que l'article 118 del Codi de l'Administració s'ha d'interpretar a la llum de l'article 42.2 del mateix Codi.

Al recurs d'apel·lació es sol·licita que es declari que s'ha vulnerat el seu dret fonamental pel fet d'haver realitzat un tractament il·legal de les seves dades sensibles -pel fet d'haver emès un informe psiquiàtric en lloc d'una avaluació psicològica competencial-, i que, en conseqüència, es faci desaparèixer dit informe, vulneració que també dedueix del fet d'haver donat trasllat a tercers del recurs interposat el 13 de juliol de 2018.

En l'acte de la vista l'agent va mantenir les seves al·legacions.

4.- En la seva contesta de data 30 de novembre de 2018, el GOVERN estima en substància, que:

-El Sr. JJJ va interposat un altre recurs contenciós contra un procés selectiu de places de professors anterior, en el qual aquest Tribunal va dictar la sentència 4/2018, estimatòria del recurs d'apel·lació interposat pel Sr. JJJ, anul·lant les Resolucions administratives de 2 de juny i 31 d'agost de 2016, tot retrotraient el procediment en considerar que la intervenció d'uns experts o assessors en el Comitè de Selecció, sense haver estat nomenats o designats en la deguda forma, comportava la invalidesa de les actuacions impugnades. Les persones que havien estat nomenades, i que no van ser informades del recurs de l'agent, van interposar recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional.

Per evitar que aquesta situació es tornés a reproduir, en el procediment que ens ocupa es va informar a les persones susceptibles de resultar directament afectades, que el Sr. JJJ havia interposat recurs administratiu contra la seva declaració com a no apte en la prova psicotècnica, en aplicació de l'article 118 del Codi de l'Administració, i 128 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal.

-L'aute del Batlle de Guàrdia és ajustat a Dret en entendre que no s'han vulnerat els drets fonamentals del Sr. JJJ pel fet d'haver informat a la resta de candidats de l'existència del recurs per ell interposat donant-los trasllat del mateix.

-L'agent pretén que no es doni a conèixer la seva identitat, però l'article 25 de la Llei Administrativa i Fiscal estableix que s'han d'identificar obligatòriament els agents, de la mateixa manera que ho fa el propi Tribunal Constitucional, traslladant, a més, a totes les parts la còpia dels escrits que presentin la resta.

-Una prova psicotècnica no és una prova mèdica o de salut. En tot cas, és un element més del procés de selecció i per tant, és un element de l'expedient administratiu.

-No es poden introduir en fase d'apel·lació elements que no han estat coneguts pel Batlle de guàrdia, com és la Resolució de data 10 d'octubre de 2018 o la seva difusió (afegeix que l'esmentada resolució no s'ha notificat a la resta de candidats a l'espera que finalitzi aquest procediment).

-Les notícies de premsa aparegudes no permeten identificar el Sr. JJJ.

-Les costes s'havien d'imposar a l'agent per establir-ho així la llei.

El GOVERN ha confirmat els seus arguments a l'acte de la vista.

5.- El Ministeri Fiscal considera que l'aute impugnat s'ajusta a Dret en atenció a que:

-La resta de candidats són interessats en el procediment, i havien de ser informats del recurs interposat pel Sr. JJJ.

-Amb independència que els informes psicològics continguin o no dades personals, el cert és que, a partir del moment que l'agent va participar en el procés selectiu, va acceptar les regles d'aquest, i, en definitiva, acceptava que la informació i les seves dades havien de ser regides pels principis de transparència i publicitat que regeixen tot procediment administratiu, per la qual cosa, conclou, no s'ha produït cap vulneració dels drets fonamentals del Sr. JJJ.

A la vista, el Ministeri Fiscal va mantenir aquestes al·legacions.

6.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat la magistrada ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per conèixer del present recurs, en mèrits de l'article 16 de la Llei transitòria de procediments judicials:

“L'acte serà apel·lable davant del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra. El president del tribunal designarà la sala competent (...).”

La Sala Administrativa ha estat designada pel President del Tribunal Superior per tal que conegui del present recurs, en mèrits de l'acord de data 8 de novembre de 2018.

Segon.- Prèviament, s'ha de delimitar l'abast del procediment previst per l'article 41.1 de la Constitució.

L'article 41.1 de la Constitució disposa:

“1. Els drets i llibertats reconeguts en els capítols III i IV són tutelats pels tribunals ordinaris per mitjà d'un procediment urgent i preferent regulat per la llei, que, en qualsevol cas, se substanciarà en dues instàncies. La llei crearà un procediment excepcional d'empara davant el Tribunal Constitucional contra els actes dels poders públics que violin el contingut essencial dels drets esmentats en l'apartat anterior, llevat el supòsit previst a l'article 22.”

D'altra banda, l'article 94.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional precisa:

“Si es produeix vulneració d'algun dels drets recollits en l'article 10 de la Constitució en el decurs o amb motiu d'un procediment judicial o prejudicial el subjecte afectat ha d'al·legar aquesta lesió en defensa del seu dret davant l'òrgan judicial ordinari pels mitjans i recursos que la legislació estableixi.”

La combinació d'aquests dos articles comporta que, per la via del procediment de l'article 41.1, el jutge ha de verificar si un dret fonamental ha estat desconegut pels poders públics, però aquest procediment no permet al jutge resoldre un litigi pendent davant d'un tribunal ordinari.

Tercer.- Els fets són, en resum, els següents:

El Sr. JJJ va participar en un procés selectiu per la contractació de professors (edicta de 20 d'abril de 2018). Les bases de la convocatòria establien que els candidats havien de fer una prova psicotècnica, que era eliminatòria (en aquesta prova es valorava als candidats com a apte o no apte).

En la relació de persones que havien superat la prova psicotècnica –que s’identificaven pel seu número de passaport-, no apareixia el Sr. JJJ. Davant d’aquesta circumstància, l’agent va presentar un escrit el 21 de juny de 2018, sol·licitant còpia íntegra de l’expedient, tot anunciant la seva intenció d’interposar recurs.

El 13 de juliol de 2018 l’agent va interposar recurs contra la decisió de ser considerat no apte a la prova psicològica, encara que en aquell moment no havia rebut la informació sol·licitada.

Els dies 26 i 27 de juliol l’Administració va lliurar a l’agent part de l’expedient administratiu, i, entre la documentació facilitada, s’inclouïa una còpia del seu informe psicològic, de data 4 de juliol de 2018.

El 3 d’agost de 2018 el Sr. JJJ va presentà un nou escrit d’ampliació del seu recurs.

El Govern va donar còpia a la resta de candidats del recurs interposat pel Sr. JJJ, és a dir, del primer escrit –el del 13 de juliol- i de l’expedient administratiu, tot i que no de l’informe psicològic de l’agent, segons es diu a l’escrit d’apel·lació de l’agent –dada que fou confirmada a l’acte de la vista-, si bé en el mateix escrit s’afegeix que el Govern “ha verbalitzat” que lliurarà còpia de l’escrit d’ampliació del recurs –el del 3 d’agost-, i del propi informe psicològic a la resta de persones interessades.

El Sr. JJJ manifesta que en va tenir coneixement per la premsa escrita del lliurament a la resta de candidats del seu recurs.

En data 13 de setembre de 2018, l’agent va presentar davant la Batllia de Guàrdia un recurs per la via especial de l’article 41 de la CA, en el qual posava de relleu que s’havia vulnerat el seu dret fonamental a la intimitat, ja que al seu recurs s’havien inclòs dades personals, i que la prova psicotècnica conté dades sensibles.

El recurs fou desestimat íntegrament per aute de 12 d’octubre de 2018 que és l’objecte del present recurs d’apel·lació.

Quart.- Abans d’analitzar les al·legacions que es contenen al recurs d’apel·lació, cal precisar l’objecte de la present controvèrsia.

Així, l’únic objecte és el determinar si l’actuació administrativa consistent en facilitar a la resta de candidats del procés selectiu còpia del recurs interposat per l’agent –i de la documentació que s’adjuntava- així com còpia de determinada documentació inclosa a l’expedient administratiu (bàsicament l’informe psicològic de l’agent, tot i que

sembla que no s'ha lliurat encara) constitueix una vulneració del dret a la intimitat, la vida privada i familiar previst per l'article 14 de la Constitució del Principat d'Andorra (en endavant CA).

Però haurien de quedar al marge les qüestions relatives a la Resolució de data 10 d'octubre de 2018, per la qual es va desestimar el recurs interposat per l'agent per la seva qualificació com a no apte en la prova psicotècnica, o la seva notificació a la resta de candidats, notificació que, segons es diu a l'escrit de Govern d'oposició al recurs d'apel·lació, encara no s'ha fet a la resta de candidats (es diu que s'està a l'espera que finalitzi aquest procediment). I això pel fet que es tracta d'una resolució posterior a l'acte que és objecte del present recurs. Sobre aquesta qüestió es tornarà més endavant.

De fet, l'agent ha interposat un altre recurs contenciós pels tràmits ordinaris contra la referida resolució, i haurà de ser en el si d'aquella impugnació que haurà d'analitzar-se si la prova psicotècnica realitzada era o no conforme a les bases de la convocatòria o qualsevol altra al·legació de legalitat ordinària que es pugui formular.

En efecte, a l'escrit presentat el 26 de novembre passat, posa en coneixement d'aquest Tribunal que el 19 de novembre va presentar recurs contra la Resolució de data 10 d'octubre (causa 1000XX/2018), tot reproduint les pretensions que hi formula. A l'acte de la vista la representació de l'agent va sol·licitar que s'admetés com a prova l'escrit de contestació formulat pel Govern en aquell procediment, petició que fou desestimada en aquell mateix acte.

Cinquè.- L'article 107 del Codi d'Administració (en endavant CAd) disposa que el procediment administratiu pot ésser iniciat a iniciativa de l'Administració o de persona interessada, i que es considera persona interessada la que el promogui com a titular de drets o interessos legítims, i també la que, sense haver iniciat el procediment, ostenti drets que puguin resultar directament afectats per la decisió que s'adopti, entre d'altres.

En el cas que ens ocupa, el procediment es va iniciar d'ofici per l'Administració, si bé mitjançant la convocatòria, totes les persones que s'hi van presentar van assolir la condició interessats.

I, en aquesta condició, tenen dret a ser informats dels diferents actes que es vagin dictant durant la tramitació del procediment, segons estableix l'article 108 del CAd, sent obligatòria la notificació a totes elles de la resolució que posi fi al procediment en aplicació de l'article

47 del CAd, i igualment se'ls ha de donar trasllat dels recursos que s'interposin sempre que pugui perjudicar-los, segons estableix l'article 128 del CAd.

No s'oblidi que un recurs interposat en via administrativa pot tenir com a conseqüència que el candidat recurrent –i que ha estat exclòs del procés-, si el seu recurs és estimat, torni a participar en el procés selectiu, i de resultes d'això, i sent com són limitades les places, la resta de candidats veuran reduïdes les seves possibilitats d'obtenir plaça.

En definitiva, no hi ha dubte que l'Administració ha de comunicar a la resta de candidats en el procés selectiu –tots ells interessats- que s'ha interposat un recurs administratiu per tal que puguin fer les al·legacions que considerin convenientes. Així ho va declarar també aquest Tribunal a la sentència 62/2007, de 22 de novembre, que confirmà la del Tribunal de Batlles que, en un cas en que no es va informar a un altre d'interessat que s'havia interposat recurs, va declarar la retroacció de les actuacions al moment hàbil per a que aquest pogués formular al·legacions.

De fet, el Tribunal Constitucional va inadmetre el recurs d'empara (causa 2018-28-RE) interposat pel Govern contra la Sentència de 19 de febrer de 2018, dictada en el número de procediment aquest Tribunal Superior 65/2017, per la qual es va estimar el recurs d'apel·lació del Sr. JJJ en un procés selectiu anterior, però, tanmateix, va admetre el recurs d'empara (causa 2018-31 i 42-RE) interposat per les persones que havien participat en aquell procés selectiu (aute de 7 de setembre de 2018), deixant així la porta oberta a poder-se pronunciar sobre si en aquell cas s'havia produït una vulneració dels drets fonamentals d'aquests.

Per Sentència de 19 de desembre de 2018 es va desestimar el recurs d'empara en atenció a que els agents no van motivar ni justificar el fet que el seu escrit inicial no manifestés clarament que interposava un recurs d'empara, ni tampoc no van argumentar perquè no van presentar incident de nul·litat d'actuacions, ni van justificar la possibilitat d'utilitzar en benefici propi en seu constitucional de les actuacions dutes a terme pel Govern. En definitiva, el Tribunal Constitucional no va resoldre la controvèrsia de fons que es plantejava al recurs d'empara dels candidats als quals no se'ls va notificar que el Sr. JJJ havia interposat recurs administratiu, per el defectuós exercici de l'acció per part dels recurrents, però sense posar en qüestió l'interès dels afectats, sinó més aviat pressuposant-lo.

D'altra banda, l'article 14 de la CA disposa:

“Es garanteix el dret a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge. Tothom té dret a ésser protegit per les lleis contra les intromissions il·legítimes en la seva vida privada i familiar.”

Aquest article s'ha d'interpretar a la llum del Conveni europeu per a la Salvaguarda dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, com ha vingut fent el Tribunal Constitucional de forma reiterada (sentència de 14-11-2016, dictada en la causa 2016-7-RE, i aute de 4-6-2018, dictat a la causa 2018-15-RE, entre d'altres).

En el Conveni, el dret al respecte a la vida privada i familiar està previst en l'article 8:

“1. Tota persona té dret al respecte de la seva vida privada i familiar, del seu domicili i de la seva correspondència.

2. Només pot haver-hi ingerència d'una autoritat pública en l'exercici d'aquest dret en la mesura que aquesta ingerència sigui prevista per la llei i que constitueixi una mesura que, en una societat democràtica, és necessària per a la seguretat nacional, la seguretat pública, el benestar econòmic del país, la defensa de l'ordre i la prevenció de les infraccions penals, la protecció de la salut o de la moral, o la protecció dels drets i les llibertats d'altri”.

A l'últim cal esmentar la LQPD, que té per objectiu regular el tractament que tant persones o entitats privades com l'Administració pública andorrana duen a terme sobre les dades corresponents a persones físiques.

L'article 3 de l'esmentada Llei recull que s'entén per dades personals tota informació relativa o vinculada a persones físiques identificades o identificables; per tractament de dades personals tota operació aplicada o realitzada sobre dades personals, sigui o no sigui de forma automatitzada, i que són dades sensibles les referents a la salut, entre d'altres.

D'altra banda, l'art 15 de la LQPD disposa que qualsevol persona interessada té dret a oposar-se que les seves dades siguin objecte de tractament per part d'un responsable de tractament, quan aquest no hagi obtingut les dades directament de la mateixa persona interessada.

En el cas que ens ocupa, és cert que al seu recurs l'agent va incloure dades personals –com són el número de passaport; adreça particular; email personal; número de telèfon personal; entrevista laboral per ésser professor suplent per compte de l'Administració i l'avaluació laboral del període en què va ésser professor suplent per compte de l'Administració-, per això, no resulta d'aplicació l'esmentat

article 15 de la LQPD, que només resulta aplicable quan les dades no s'hagin obtingut directament de la persona interessada.

Ara bé, la circumstància que les dades personals hagin estat facilitades pel propi agent en el mateix recurs no comporta que l'Administració les pugui lliurar sense restriccions –més enllà del seu nom-, ja que l'article 15 de la LQPD s'ha de conjugar amb l'article 13.e) del mateix text legal, que disposa que en el moment de la recollida de les dades, la persona interessada té dret a ser informada, per part del responsable del tractament, del seu dret a no atorgar el consentiment per al tractament de les dades, i de les conseqüències de no atorgar-lo.

En definitiva, si bé l'Administració ha de donar còpia a la resta d'interessats en el procediment dels recursos que s'interposin, haurà de fer-ho respectant el dret a la intimitat dels candidats, la qual cosa comporta que hagi d'ometre les dades que no siguin necessàries per tal que la resta d'interessat puguin oposar-se al recurs.

Sisè.- L'agent va al·legar també en el procediment davant la Batllia que el Govern tampoc pot lliurar còpia del segon escrit presentat en via administrativa, és a dir, el del dia 3 d'agost de 2018 (que qualifica com d'ampliació del seu recurs), i en la instància pretenia que s'impedís que el Govern lliurés aquesta documentació.

Les reflexions que s'ha fet al fonament anterior són aquí perfectament aplicables, és a dir, l'Administració sí pot facilitar còpia a la resta d'interessats en el procediment dels recursos que s'interposin, i per la mateixa raó també pot facilitar l'escrit del dia 3 d'agost de 2018 que, com el propi agent manifesta, era una ampliació del seu recurs inicial, però haurà d'ometre aquelles dades personals que no siguin necessàries per a la impugnació del recurs per la resta de candidats.

Per últim, pel que fa l'informe psicològic elaborat en el decurs del procés selectiu, es tracta d'un document que no ha estat facilitat per l'agent, i, a més, conté dades especialment sensibles. En efecte, per més que el Govern insisteixi en que l'informe és únicament psicològic i que no conté dades sobre la salut, la lectura del mateix porta a la conclusió que qualifica trets de la personalitat del candidat que sí han de ser considerats com a dades especialment sensibles, dit sigui sense perjudicar si contravé o no las bases de la convocatòria, qüestió que ha de quedar circumscrita al recurs interposat pel procediment ordinari.

En definitiva, l'informe plasma una avaluació de determinats trets o aspectes de la personalitat o informació psicològica, que és una dada de salut als efectes de la protecció de dades, és a dir, especialment protegida. Des d'aquesta perspectiva, no està, doncs, justificat, l'accés a aquesta informació a la resta de candidats, més enllà del resultat d'apte o no apte, a menys que concorri el consentiment exprés corresponent.

És cert que, en el cas que ens ocupa, el CAd, que és una norma amb rang de llei, permet que s'informi a la resta d'interessats en un procediment dels diferents actes que es vagin dictant durant la tramitació del procediment, però en aquest cas estem davant d'un conflicte de normes materials diferents, d'una banda el CAd, i d'altra la LQPD, però que regulen una mateixa realitat des de dues òptiques diferents: en el primer cas, la dels drets dels interessats a ser informats del decurs del procediment, i en el segon, el dret dels mateixos interessats a que no siguin divulgades dades especialment sensibles a la resta, conflicte que s'ha de resoldre a la llum dels principis constitucionals.

En aquest sentit, al recent Aute del 12 de novembre de 2018 (Causa 2018-43 i 44-RE) del Tribunal Constitucional, s'afirma:

“3.4. Aquest problema ha estat considerat per la doctrina constitucionalista del nostre entorn jurídic que s'ha ocupat de l'aplicació directa de la regulació constitucional dels drets fonamentals quan, sobre aquests, incideixen lleis posteriors a la Constitució. I la solució dominant ha estat la tutela directa dels drets fonamentals. En els supòsits en els quals no es declara, en la forma i pels procediments previstos per la llei, la nul·litat per inconstitucionalitat dels preceptes que entren en tensió amb els drets fonamentals, la forma de resoldre el conflicte ha de consistir en l'aplicació conjunta i simultània de drets fonamentals i preceptes legals, amb la indiscutible superioritat de rang dels principis constitucionals. Es tracta, del principi d'interpretació de tot l'ordenament jurídic conforme a la Constitució.”

En definitiva, es pot concloure que la cessió a la resta de participants en el procés selectiu de l'informe psicològic de l'agent vulneraria els drets reconeguts a l'article 14 de la CE. Amb això no es vol dir que l'informe en sí mateix hagi vulnerat els drets de l'agent, ni tampoc que no s'adeqüi a les bases de la convocatòria, qüestions que l'agent ha plantejat en la causa 1000XX/2018 i hauran de ser resoltes en aquell procediment, únicament que la cessió a la resta d'interessats –més enllà de la indicació d'apte o de no apte-, sí seria contrària a la CA.

No s'oblida que un òrgan judicial ha de dirimir una controvèrsia jurídica existent, o, si es vol, ja consumada, la qual cosa impedeix dirimir conflictes merament hipotètics. En altres paraules, un òrgan judicial no ha de acomplir la funció que és pròpia als òrgans consultius. Però cal tenir en compte que aquest és un procediment especial de tutela de drets fonamentals, per la qual cosa, en determinats casos, que han de ser l'excepció, també ha de servir per evitar hipotètiques futures vulneracions.

Per això, s'ha volgut aclarir que la cessió a la resta de participants en el procés selectiu de l'informe psicològic de l'agent vulneraria els drets reconeguts a l'article 14 de la CE, per tal d'intentar evitar que aquesta vulneració pugui arribar a produir-se.

Cal afegir que la mateixa vulneració es produiria si l'informe es reproduïx o incorpora en la Resolució de data 10 d'octubre de 2018, per la qual cosa l'Administració, en la notificació d'aquesta resolució que ha de fer a la resta d'interessats, haurà d'ometre els paràgrafs en els quals es reproduïx total o parcialment l'informe psicològic de l'agent.

Tanmateix, no es poden estimar la pretensió de l'agent relativa a que es declari que s'han vulnerat els seus drets pel fet d'haver emès un informe psiquiàtric en lloc d'una avaluació psicològica competencial ja que, com s'ha dit, aquesta qüestió haurà de ser analitzada en el procediment ordinari seguit pel Sr. JJJ contra la resolució per la que es posa fi al procés selectiu.

I tampoc que no es pot acordar, com pretén l'agent, que es faci desaparèixer dit informe del procediment, ja que una cosa és que la seva cessió a la resta d'interessats vulneri el dret a la intimitat del Sr. JJJ i una altra molt diferent és que l'informe en sí mateix sigui il·legal.

Setè.- Pel que fa a les costes, no s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació presentat per la representació processal del Sr. JJJ contra l'acte de 12 d'octubre de 2018; deixar sense efecte l'acte de data 12 d'octubre de 2018, i declarar que el Govern ha vulnerat el dret a la intimitat de l'agent pel fet de lliurar a la resta de candidats les dades personals relatives al número de passaport; adreça particular; email personal; número de telèfon personal; entrevista laboral per ésser professor suplent per compte de l'Administració i avaluació laboral del període en què va ésser professor suplent per compte de l'Administració.

Segon.- Declarar que el Govern no pot lliurar a la resta de candidats l'informe psicològic del Sr. JJJ, data 4 de juliol de 2018, i que pot lliurar l'escrit presentat per l'agent el dia 3 d'agost de 2018 però ometent les seves dades personals i sense els documents adjunts que continguin aquestes dades.

Tercer.- Declarar que a la notificació que el Govern ha de fer a la resta de candidats de la Resolució de data 10 d'octubre de 2018 s'han d'ometre les dades personals de l'agent, així com qualsevol referència a l'informe del 4 de juliol de 2018 que permeti conèixer el seu contingut, més enllà de la qualificació com a no apte.

Quart.- No efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els actes originals amb la certificació d'aquesta sentència a la Batllia del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.